

първенството на тия поетични концепции се пада на Чинтулова.

По-нататък от тази идеализация на миналото във „Възпомяване“, която цѣли патриотични идеали за прѣсѣлѣване, Чинтуловъ прѣмина къмъ бунтовнитѣ пѣсни, които откри съ —

Стани, стани, юнакъ балкански,
Отъ сънь дълбокъ се събуди,
Срѣщу народа отомански
Ти българитѣ поведи!

.

Да си развиемъ знамената,
Да свѣтне нашата земя;
Да си прославимъ имената,
Да гинатъ турски племена!

Чинтуловъ и Ц. Р. Славейковъ. — Въ Одеса Чинтуловъ написалъ и сатирата си „Китка отъ Балкана“ (печатана въ Царигр. Вѣстникъ, 27. VIII. 1849 бр. 62). Тази сатира е интересна въ историко-литературно отношение, защото открива началото на първия литературенъ споръ у насъ, споръ, който вече говори за повишено самочувство и развити литературни интереси. „Също въ Одеса на 49 година, пише първия биографъ на поета, Чинтуловъ написалъ сатирата „Китка отъ Балкана“, въ която искалъ да подиграе Д. Мутева, който още прѣди година билъ извѣстилъ, че ще издаде книга „Китка отъ Балкана“, а сетнѣ нищо не издалъ. Тази сатира, която била напечатана отъ г. Иванъ Богоровъ въ „Цариградски Вѣстникъ“ е кжсичка и написана въ ямбически размѣръ. Запомнили сме отъ нея само слѣдующитѣ четири стиха: